

Rijksgenoten

Als historici later de uitingen van Mark Rutte gaan classificeren, zal de boodschap waarmee hij afgelopen zomer naar de voormalige Antillen toog vermoedelijk hoog scoren in de categorie 'Ruttiaanser dan dit wordt het niet'.

Lang is er getobd met de zes eilandjes. Altijd toestanden, altijd de voorzichtigheid van parende egeltjes want een belediging is snel gemaakt. Veel te zwaarmoedig voor Rutte, die onder het motto History is bunk tijdens zijn bezoek blijmoedig bleef herhalen: Hé hai, tof hier, ik wil lekker centjes met elkaar verdienen, en dat is hartstikke nodig ook want er komt geen hulpeuro jullie kant meer op, hahaha. En als jullie onafhankelijk verder willen: even Mark bellen en het is zo geregeld. Super! Nou doe g hè?

Koning Willem-Alexander had dus reparatiewerk te verrichten tijdens zijn bezoek aan Caribisch Nederland dat morgen op Aruba wordt afgesloten. Dus sprak hij op Sint Maarten van 'één sterk koninkrijk blijven, aan deze kant in de Cariben en aan de andere kant in Nederland' en hoorde hij op Bonaire begripvol klachten aan over armoede en gebrek. De

Oranje Nassautjes en de eilanden: dikke mik. De enige Noorzee-Nederlanders die van ons houden, zeggen ze daar. Een Bonaireaan sprak van het moederhart van de oude koningin en het broederhart van de nieuwe koning, een ander vergeleek Willem met de paus: mannen die waken over al hun schaapjes.

'Het koninkrijk bestaat niet', kopte de Volkskrant dit weekend boven een artikel over wederzijdse wrevel en desinteresse. Corruptie en zoekgeraakte bonnetjes. Betweterigheid en pogingen om rijksgenoten te verdelen in A'tjes en B'tjes. Stuitend gebrek aan belangstelling in elkaar. Zo veroorzaakte de moord op Helmin Wiels - vergelijkbaar met die op Pim Fortuyn - aan de Noordzeezijde van Willem-Alexanders rijk amper een rimpeling. Mediacategorie aardbeving in Italië zonder Nederlandse slachtoffers.

Sire, il n'y a pas des Belges, schreef de Waal Jules Destrée een eeuw geleden in een brief aan de koning der Belgen over de animositeit tussen Walen en Vlamingen. Sire, er zijn geen rijksgenoten, zou een hedendaagse Nederlandse variant zijn.

België bestaat nog steeds. Binnenkort belegt de Volkskrant een debat onder de zorgelijke titel 'Kan het koninkrijk nog 200 jaar zo doorgaan?'

O jawel hoor, zou Boeli van Leeuwen opgewekt zeggen als hij nog zou leven. Van Leeuwen is één van de beste schrijvers die het koninkrijk heeft voortgebracht, en aan de Noordzeezijde schandalig onbekend. Diep in de vorige eeuw werkte hij in het openbaar bestuur op Curaçao, alwaar hij elk jaar opnieuw de bezoekende Financieel Deskundige uit Nederland 'de acute Untergang des Abendlandes' zag voorspellen. Nog langer geleden

hoorde hij zijn vader, die districtmeester was, al zeggen: 'Binnen vijf jaar is dit eiland totaal failliet'. Ver daarvoor waren de Heren Negentien al permanent bezorgd over de wingewesten die maar geen winst wilden opleveren. Eigenlijk, schreef Van Leeuwen, zijn de ex-Antillen sinds 1634, 'toen Johan van Walbeeck met merkbare tegenzin op Curaçao aan wal stapte, onafgebroken bezig ten onder te gaan'.

Dat zullen ze vrolijk blijven doen, in rijksverband. Een kwarteeuw geleden voorspelde Van Leeuwen het al: 'Je kunt die roteilanden eenvoudigweg niet meer kwijt. Wij hebben de onafhankelijkheid gezien op Haïti, wij krijgen dagelijks onafhankelijke hoeren uit Santo Domingo, die daar van de honger creperen, dank u zeer.'

Dat 400-jarig jubileum halen we met gemak.